

[Undervisningsministeren.]

mumstimental vilde altsaa betyde, at en Skole, der havde 150 Timers Undervisning, ikke kunde faa Tilskud. Men naar det nu drejer sig om et Forsøg, og det rent praktisk mange Steder maaske vilde være vanskeligt at skaffe mere end de 150 Timer, saa synes jeg ikke, man skal afvise denne Mulighed for, at Skoler, der tager Arbejdet op med Undervisning i dette Antal Timer, kan faa Tilskud. Det er det, der er Spørgsmaal om. Saa maa man i øvrigt gaa ud fra, at hvor der er Interesse for Spørgsmaalet, vil man udvide Timetallet alle Vegne, hvor der er Mulighed derfor. Men jeg vil nu gøre opmærksom paa, at hvis man tilrettelægger en Undervisning i 5 Maaned, i 20 Uger, med 4 Timers Undervisning om Ugen, nemlig 2 ugentlige Aftner med hver 2 Timer, naar man godt 150 Timer. Der vil være mange Steder, hvor man til at begynde med ikke kan komme længere, og jeg vilde ikke synes, at det vilde være rigtigt at afskære disse Skoler fra Tilskud. Yderligere kunde det maaske, hvis man strammede disse Betingelser, føre til, at Skoler, som ellers vilde være kommet i Gang, ikke kom i Gang.

Saa godt som alle Ordførere har med en vis Beklæggelse nævnt, at Bestemmelsen i det oprindelige Forslags § 5 angaaende Ungdomsskolenævnet er ændret i Folketinget med Hensyn til, hvem der skal vælges. Det er ikke min Opfindelse, at denne Bestemmelse er blevet ændret. Begrundelsen for Ændringen er, at for det første bliver det — hvilket oprindeligt ikke var fastsat — en Betingelse, at der i hvert Ungdomsskolenævn kommer 2 kvindelige Repræsentanter fra Husholdningsorganisationerne, dernæst at det selvfølgelig til enhver Tid staar aabent at vælge Kvinder baade ved Valget af de to, der skal vælges af Kommunalbestyrelsen, de to, der skal vælges af Skolekommissionen, og de to, der skal vælges af Kommunens Fælleslærerraad; der er herigennem aabnet alle Muligheder for, at Kvinderne kan blive repræsenteret ogsaa ud over de to Repræsentanter for Husholdningsorganisationerne. Men for øvrigt har jeg ved mange Lejligheder hørt Kvinderne sige, at de brød sig egentlig ikke om at faa en Særstilling, men at man var tilfreds med at blive stillet paa lige Fod med Mændene, og saa maa man vel gaa ud fra, at naar der er en kvindelig Ungdom, som skal undervises i disse Skoler, vil baade Kommunalbestyrelserne, Lærerne og Skolekommissionerne tage Hensyn hertil, saa-

ledes at Kvinderne bliver repræsenteret. Jeg vil ikke tro, at den nævnte Bestemmelse, der er indsat i Folketinget, skulde føre til, at der kom færre Kvinder med; det har i hvert Fald ikke været Hensigten. Hvis Kvinderne Landet over viser tilstrækkelig Interesse for at være med i Arbejdet, skal det nok ogsaa vise sig, at de vil blive repræsenteret i disse Nævn.

Der har været fremsat en enkelt Beklæggelse over, at den almindelige Bestemmelse om Forpligtelse for Kommunerne til at oprette Skoler ikke gjaldt Landkommunerne. Deroverfor vil jeg dog for det første anføre, hvad der staar i Lovforslaget, i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Folkeskoleloven, at man i Landkommunerne har Ret til, naar 15 Elever melder sig, at faa en Fortsættelsesundervisning gennemført. Dernæst maa man ogsaa regne med, at det vil være vanskeligt i mange Landkommuner at skaffe saa stor Tilslutning, at der er Grundlag for at holde en Skole. Hvis man i Loven indførte en Bestemmelse, der forpligtede Landkommunerne til at oprette Skoler, og det saa viste sig, at man rundt om i Kommunerne kun i meget ringe Udstrækning var i Stand til at samle saa mange Elever, at det nødvendige Grundlag for en saadan Skoles Gennemførelse var til Stede, vilde det være ensbetydende med en Svækkelse for hele Sagen. Derfor tror jeg, man skal blive ved det, der her er foreslaaet: en Ret til at kræve en Skole oprettet, saa snart der melder sig et rimeligt Antal Elever.

Det er rigtigt, hvad der er blevet sagt, at Ungdomsskolenævnene har en stor Opgave med Hensyn til at skaffe Tilslutning og at skabe Interesse baade hos Arbejdsgivere og Forældre for at faa de unge til at møde. Og her maa jeg sige for de Skolers Vedkommende, der allerede har været i Gang et Stykke Tid, at det har været en stor Glæde at opleve den varme Interesse, som i de paagældende Byer er vist fra Arbejdsgivernes Side. Dette anser jeg for meget afgørende. Hvis det bliver saadan, at enhver Arbejdsgiver siger: den Dreng, der møder med Bevis for, at han har meldt sig til Undervisning paa en saadan Skole i et Par Vintre og har fulgt denne Undervisning, har en Fortrinsstilling ved Ansættelse i min Virksomhed — saa vil dette være en stærk Opfordring til de unge til at deltage i Undervisningen. Det vil være meget afgørende for hele Sagens Forløb, at den Interesse, som Arbejdsgiverne har vist i de Byer, hvor man i disse Par Aar har gjort